

LE OLOTÍ

(SEGONA ÈPOCA)

SURTIRÀ CADA DIJOURS.

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse á la

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve, 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ.

Un any... .. 5'00 pessetas.
 Un trimestre 1'50 «
 Pago adelantat.

NOSTRE PROGRAMA.

May lo catalanisme ha treballat á l'ombra pera arribar a la realisació d'ls seus ideals. Defensor dels principis honrats que sustentá, ben clars y á la llum del sol los va exposar a la Reyna Regent d'Espanya en sa vinguda á Barcelona y ben clars y concretament los va donar al país en la Assamblea de Manresa de 1892.

Com allavors diguerem, enteném avuy que han de quedar á càrrech del poder central del Estat Espanyol las relacions internacionals, l'exèrcit de mar y terra, las relacions econòmicas d'Espanya ab los demés països, la construcció d'obras publicas de caràcter general, la resolució de todas las qüestions y conflictes inter-regionals y la formació del presupost anual de gastos, al que deurán contribuir las regions á proporció de sa riquesa; tot ab la organizació corresponent y adequada.

Peró enteném que correspón al Poder regional lo règimen intern de Catalunya, y que ha de constituïrse aquesta mantenint lo temperament expansiu de sa legislació y segons sas necessitats y son modo d'esser.

En consecuencia, volém la llengua catalana ab caràcter oficial y que sian catalans tots los que á Catalunya desempenyin càrrechs publichs: volém Cortis catalans, no sols per estatutib nostre dret y lleys civils, sinó per quant se refereixi á la organizació interior de nostra terra; volém que catalans sian los jutges y magistrats y que dintre de Catalunya 's fallin en ultima instancia 'ls plets y causas; volém esser àrbitres de nostra administració, fessant ab èntera llibertat las contribucions é impostos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exèrcit espanyol per medi de vóluntaris y diners, suprimint en absolut quintas y llevas en massa y establint que la reserva regional forcosa prestí servey tan sofs dintre de Catalunya.

Aquest es nostre catalanisme dintre d'Espanya; aquest es lo nostre regionalisme dins de Catalunya. Aixó es lo que volém; per aixó aném; a n' aixó arribarém á no trigar gayre.

(Del Manifest de la «Unió Catalanista» del dia 16 de Mars de 1897.)

Encara que las assambleas de las cambras de comers no donguin de moment resultat práctic per esser sos principis poch radicals, no obstant son de gran utilitat pera remoure l'esperit encougit de la classe del tant per cent y de la gent platónica. Lo posar en evidència 'ls desacerts, los despilfarros, lo poch càlcul y la pedanteria dels governants, es un acte meritori davant del país. Per aixó, encara que trobém poch radicals las doctrinas exposadas en l'assamblea de Tarrassa pera arribar á la regeneració del Estat espanyol y un tant fluixos los medis proposats en ella,

no podém menos qu'aplaudir y remercier á tots los que hi han pres part, y sobre tot als oradors, qu'han demostrat esser práctichs, deixant lo xarlatanisme castellà d'apart y entrant al veritable fondo de la qüestió, probant sos arguments ab la irrefutable lògica dels números.

Encara que creyém á nostres llegidors enterats de quant allí s'ha tractat, no obstant no podém resistir á la tentació de copiar alguns dels datos exposats y comparacions fetas.

Classes passivas: En 1871 las classes passivas importavan l'enorme suma de 41 millions.

Berga

De 1871 à 1898 van 27 anys: durant aquest temps sembla lo natural que, seguint moltíssims los que per defunció hagin deixat de percibir sas pensions, rebaixan aquell capítol dels gastos; però com d' altres han vingut à disfrutar d' aquest benefici, si hi hagués hagut equitat y justicia en las concessions, ab tota seguretat la diferencia entre uns y altres seria molt exigua. Com qu' avuy lo ministre diu que per eixas classes passivas necessita la friolera de més de 36 milions d' augment, formant un total de **71 milions** presupostats, qualsevol, per llech que sia en comptes y càlculs, pot ferse càrrech de quin modo s' administra à Espanya.

Ensenyansa: Notis la diferencia que existeix entre las ensenyansas necessarias ab las supèrfluas. L' escola de arquitectura costa 79.500 ptas.; d' enginyers civils 49.250; d' arts y oficis 210.000; total 338.750 ptas. D' aquestas en los presupostos d' en Villaverde se 'n rebaixan 5.500, quedant per lo tant reduhidas à 333.250.

En cambi l' academia d' infanteria costa 313.775; los instituts del Cardinal Cisneros y de Sant Isidro 159.250; total 473.025 y afegintli l' augment que demana l' ministre, de 9.173, costarán de més eixas últimas, supèrfluas, que las necessarias 148.948.

L' escola general d' agricultura, de gran utilitat pera 'l país, costa 136.500 ptas., mentres que l' escola de l' academia d' artilleria costa avuy 406.617 y ab l' augment del ministre pujarà à **420.358**. Per últim las escolas de comerç de Madrid costan 50.750 pessetas, mentres las de Barcelóna, Bilbao y Màlaga no arriban à 42.000 y la de administració militar tota soleta costa 128.383 ptas.

Tot comentari 'ns semblà ocios, per que, de ferlos, creuriam ofendre à nostres abonats, contantlos ab las *lumberas* madrilenyas. *Jem.*

Telègrama del Noticiero:

«MEETING CATALANISTA.—*Han sido entregados à los tribunales la mayoría de los oradores que tomaron parte en el meeting catalanista celebrado en Tárrega (Lérida).*

Entre éstos se halla un sacerdote que pronunció un discurso de tonos violentísimos, llegando à decir que era necesario cortar las cabezas à todos aquellos que no fuesen catalanes.»

Endavant las atxas! Lo dia menos pensat nos fa saber en Mencheta que 'ls catalanistas per esmorzar nos menjém cada demati un castellanet à la graella.

Sembla impossible que s' estampin à Barcelona aquestas infamias. Ni mossén Cardona va dir res de tallar caps ni 'ls oradors del meeting digueren res qu' en un país civilisat no meresqués grans alabansas de la premsa seria.

Lo virtuosíssim mossén Cardona no va fer més que glorificar à Deu y à la patria com deu fer tot bon sacerdot y no eixi de sa boca una sola paraula que no encaixés perfectament en lo sagrat del temple.

Peró es lo que tenen à Madrid y sobre tot los corresponsals telegràfichs: que viuhien de la novela ja que contant los fets tal com son s' hi moririan de gana.

Si mossén Cardona hagués de tallar lo cap dels castellans no necessitarien gayre ayguacuyt pera tornàrlosli à encastar. Aixó se deixa per los qu' al carrer de Moncada y al carrer de Trafalgar han deshonorat lo bon nom de Barcelona.

Y per cert que ni 'ls uns ni l' altre hi parlan com nosaltres. Més aviat parlan com en Mencheta.

Los que volém tornar à Catalunya la seva nacionalitat no som mossos del escorxadador, ni 'ns rabejém en sang ressenyant corridas de toros. Las bestias y 'ls toreros nos mereixen més compassió y 'l poble més respecte.

Per altra part tenen de comprendre 'ls que pensan ab lo cap, que la guerra no s' hi fa ja ab destrals ni ab fals de segador, perque los mausers y 'ls vinchesters s' han posat molt acomodo.

Y tenen de comprendre una altra cosa: que los catalanistas, per radicals que siguém, no som amichs de que la sang humana corri. Aquesta feyna la deixém per los que al crit de llibertat ó al crit d' absolutisme han omplert d' horrors, no solzament las planas y las montanyas de Catalunya, sinó de tota Espanya.

Ab lo estúpits que son los governants y

ab lo descomposició en que ha entrat Espanya 'n tenim prou y massa pera triomfar.

Bon cop de fals—defensors de la terra.—
Bon cop de fals! Si cantant y escrivint guanyarem lo ple! Qué més se necessita pera triomfar de polítics desalentats, de governs disbauxadors y de premsa tan ruca com mal intencionada?

Qué es eso de bon cop de fals? que nos quieren cortar la cabeza á todos?

Donchs allá va que trona:

Madrid, 17 soir.—(francés de corresponsal telegráfic.—Le journal *La Renaissance* de Barcelone dit qu' il faut couper les têtes de tous les castillans qui séjournent à la Catalogne. Ici à Madrid tout le monde s' en fait des croix. Le gouvernement a envoyé un *aviso* de guerre pour recueillir les familles des employés. Celles-ci, effrayées, s' en sont enfuies à *Ca'n Tunis* protégées par les feux de la forteresse de Montjuich. Du clocher de la Cathédrale qu' à Barcelone est appelée *La Seu* on voit de grosses bandes de moissonneurs qui chantent *Los Segadors* tout en attendant la mot d' ordre. Les abonnés du... (aquí 'l nom de qualsevol diari de Paris que combregni ab rodas de moli) vivant dans un pays civilisé ne pourraient comprendre les horreurs que songen les quatre fous (*cuatro locos* comme tout le monde ici les appelle).—*Lopez*.

Y l' endemà 'ns agafan, nos judican en *juicio sumarísimo*, que pels periódichs rotatius es cabell d' àngel, nos fusellan, nos creman y 'ns ventan las cendras, tiran cinquanta mil números qu' à rahó de tres rals la mà fan tres cents duros, se 'n desconta 'ls xeixanta duros que costa 'l paper, un parell de duros de tinta y un de gas y quedan nets los cents trenta set duros de patriotisme sur com l' esperit de cent graus.

Aixís se fa 'patria. Aquesta es la recepta pu' à Cuba, Puerto Rico y Filipinas ha donat nés bons resultats.

La vida dels soldats, la riquesa de la nació, l' honra d' un sacerdot, la llibertat de la gent de be, no dependeixen més que de si enen rotativa ó no 'n tenen una dotzena y nitja de diaris.

(De *La Renaissance*).

LA MARE-PATRIA ⁽¹⁾

LEMA.—*Alma mater.*

I

Tant lo castell com lo poble,
mostran ben clar lo que son:
lo pastor y la remada,
los vassalls y lo senyor;
lo castell, dret á la cima,
las casas, al peu entorn.
Santa-Pau es pau y santa,
aixís ho diu lo Baró;
sa muller la Baronesa
—Poch la estimeu, li respón;
no tants cops la deixariau
si la estimesseu com jo.
—Los Baróns de mon llinatge
may al perill foren sorts.
—Que 'm deixeu un' altre volta,
no 'm ve certament de nou.
—Aixís lo casal acreixu.
—Aixís acreixeu mos dols.
—Mes gelosa cada dia!...
—Cada jorn mes ambiciós!...
—Primer que tot es la gloria!
—La patria, es primer que tot!
—Perxó mon fill me 'n emporto,
per donarli, si es que 'l vol.
—Y dels brassos de la mare
l' arranquéu... llevantme 'l cor;
si aixó es amor á la patria,
à fé no la estimeu poch.
Mes, cal marit, teni en compte
que avans, ara, aquí y per tot,
l' aixamplament de la hisenda,
l' acabalar mes tresórs,
lo ser temut y 'l gosarse
fama de valent, no mou
á estimar ni mes ni menos
la patria, el casal, el lloch
hont hem vingut á la vida
y volém fé 'l derrer son.
Entre la gloria y la patria
Deu sab lo que hi va, Baró:

(1) Premi del Il·lustríssim Ajuntament.

per vos, la gloria es la vida:
 per mi, Santa-Pau ho es tot!
 —Dels meus passats per la liansa,
 sou Baronesa.—¡Ay de vos,
 si del amor à la patria
 deu al fill semblants llissóns!
 —Morir es viurer, si 's logra
 elucà 'ls ulls baix sos pendóns.
 —Mes, no lluny, en terra estranya
 que no 'ns estima ni ens vol
 y ens fa mes trista, mes negra,
 molt mes horrible la mort...
 Aneu, aneu à la guerra,
 aneuhi ab lo fill y tot;
 mes... ¡ay, torneune ben prompte!
 mes... ¡ay, no 'n torneu pas sol!...

II

Lo mur de Vila d' Iglesias,
 qu' es de Sardenya un bell lloch,
 be l' aguanta la escòmesa
 del exèrcit de Aragó.
 Prop d' un any que 'l seti dura,
 talment à combat per jorn;
 tossuts los aragonesos,
 los sarts mes tossuts y tot
 y en assalts y coratjadas,
 tant uns com altres prou bons.
 N' Huch de Santa-Pau te fama
 de ser lo primer de tots,
 al devant en la embestida,
 al derrera en lo retòrn
 y en lo cim de la muralla,
 lo jorn del assalt mes fort.
 Sou fill, que may d' èll s' allunya,
 n' aprofita las llissóns,
 mal fent ja tomba 'l pare,
 tomba 'l fill ferit de mort;
 y els victors de la host trionfanta
 han d' escoltarlos abdós,
 de sang enemiga y pròpia
 malgeyents en negre toll.
 —¡Ay de mi, mareta meva,
 que 'm mancan los teus petóns!...
 —Ditxós qui alcanza en la falda
 de la gloria un bon redós.
 —Si de Santa-Pau logressa
 comensar lo derrer son

sentint brandir las campanas,
 sentint la tendra oració
 d' aquells qu' estimém y ens ploran,
 que 'us posarian al front
 l' adeu del cor, ab sos llabis
 plens de mel y plens de foch...

La ven del fill, que se 'u acaba,
 va perdent la vibrantó;
 lo pare, que se 'u adona,
 vol trovàrseli mes prop,
 pega alenada, arrossegas,
 descansa... y torna de nou
 —¡Galcerà!... ¡fill meu!...—allarga
 la ma, ja 'l toca... no 's mou!
 mes, respira... sí, respira!
 —Poguéis ab mon alé jo,
 ab tot lo meu, una mica
 doñarten que sigués prou
 perque à Santa-Pau puguesses
 retornar un altre cop...
 ¡Fill meu! ¡Galcerà!—concentra
 tot lo coratge que pot:
 aixeca 'l cap: en los llabis
 de son fill deixa un petó
 y aquest, com si à la besada
 sentís arribarli al cor,
 quelcóm d' allà aquellas terras
 hont obria 'ls ulls al mon,
 gemega, somriu, estiras,
 fa ¡Jesús!... y queda mort,
 mentres de Vila d' Iglesias
 s' ampara trionfanta l' host,
 al bell espetech dels victors
 fent música 'l só dels corns.

III

De tota la baronia
 als cloquers tocan à morts,
 lo Baró n' es de tornada,
 Santa-Pau vesteix de dol.
 Mossen Huch corra à la cambra
 hont te la mitat del cor,
 n' hi trova la Baronesa
 desfeta en un mar de plors;
 no gosa dirli paraula,
 ella ni miral tant sols,
 un nus los estreny la gola
 y una abraçada els confón.

—¿Quina memoria me 'n portas?

—Mori, benehint ton nom,
com un cristià fermíssim,
com un català de cor.

—D' estimar jo l' ensenyava!...

—D' esser varonivol jo.

Quin goig si ara éll, de tornada
y descansant jo en son lloch:

l' escut de la baronia
mes espléndit, lo renóm
dels Santa-Pau ab mes fama
y el Rey de sòs fets joyós,
te digués: «Mare y senyora,
llohem á qui 'm dava cor
de Sant Lurí de Sardènya
per mereixer l' estat nou»...

¡Y quina gloria la seva
mes bella, mes gran!...

—Mellor

l' haurá allá al Cel, si moria
pensant en mí, que aquí 'l mon
sempre en lo cor de la mare
tindrà la patria tot hom;
mes, la de veras, la sola
que ompla l' ànima de goig;
la que al Cel li plau donarnos,
la Santa-Pau desde ahont
quí te set y fam de gloria,
si alsa els ulls, la trova á dolls...

—¡Tant de bó, 'l Baró sospira,
tant de bó la logrem tots!

Francesch Ubach y Viñeta.

SECCIÓ DE NOTICIAS.

(1) Durant las passadas festas la banda municipal estrenà varias sardanas, originals del director de la mateixa D. Joan Casanovas, basadas totas en cançons de la terra. Algunas produhian molt bon efecte per lo ben instrumentadas y 'l ben acertat y armoniós cant de la tenora, que fa sentir quelcom més, reproduhint cants populars, que no trossos de sarsuela,

(1) Retirada del número passat.

sempre fastigosos, perque 'ns recordan massa la desmoralisació qu' han portat fins en los nostres pagesos que en las feynas del camp s' entretenen en cantar en castellá xampurrat que no 'ls li escau.

Que segueixi 'l Sr. Casanovas pel camí qu' ha emprés y avuy que tornan á ressucitarse totas las cançons antigas no dubtém treurà honra y profit de sa meritoria tasca.

Per no havernos arribat á temps, no podém publicar avuy lo magnífich discurs que pronunciá en lo Certámen Literari d' enguany lo President del Jurat, D. Martí Genis y Aguilar.

Un periódich local nos etgega, una indirecta a propòsit del Certámen Literari del any passat y parla d' infanticidis, d' insults á la oda, y llibres nous, barrejats ab heretgias. Estranyém que s' entretinga á pescar ab canya, quan pot endursen lo peix á covanats. Ara que 'ls seus companys de catolicisme se tractan d' heretges l' un al altre, ara qu' insultan als Srs. Bisbes y al mateix Papa, ara que s' acusan ells ab ells de masons y de dimonis del infern, nos sembla qu' ocuparse d' aqueixas cosas fa molt nyicris. Podém dir ab lo cap ben alt, que no som dels que donan disgustos de mort als prelats de la Iglesia; no perteneixém al catolicisme danyat per las vellas preocupacions políticas espanyolas, que son la prova més elocuent del corch interior d' aqueix poble esdarnegat, que may ha sabut posar lo seny sobre las passions, com diu *La Veu de Montserrat* del passat dissapte. Nosaltres al més petit avis del prelat de la Diócesis, retractarém qualsevol opinió errada ó desconforme ab lo manat per la Iglesia, y mentres nostre digníssim Bisbe no 'ns amonesti, continuarem com sempre nostra tasca y en los Certá-

mens Literaris se farà lo mateix que s' ha fet fins avuy. Nosaltres no hi tenim cap culpa si no 'l varen convidar al Certàmen.

Divendres se celebrà la XX de las vetlladas que organisa la Tertulia Artistich-Literaria.

La sala d' exposicions dels tallers *El Arte Cristiano*, estava plena de distingida concurrència, si bé no n'hi havia tanta com l' anterior, degut, talvegada, à la pluja que comensà à caure à entrada de fosch y no parà de ploure fins à dos quarts de nou.

Hi prengué part el celebrat sexteto que fou molt aplaudit tant ab uns fragments del «Tannhauser», com en el «allegretto» de la séptima sinfonia de Beethóven, que ho executaren ab molt colorit y justesa. Lo mateix que quan tocaren la «Reverie», quarteto de Schuman.

El distingit pianista senyor Pinós tocà l' Impromptu de Schubert, y per instancias dels concurrents tingué de tocar el waltz de Rubistein.

També executà la primera part del concert en *sol* menor de Saint-Saens.

El celebrat baix senyor Oliveras va cantarnos, acompanyantlo al piano el mestre senyor Giró, l' ària de la ópera «Don Carlo de Verdi», que fou molt aplaudit.

Llegiren poesias los Srs. Sans, Xutglar y Aguirre. Lo primer de dits senyors ne llegí una, original d' ell mateix, dedicada à la bella y simpática Srta. D.ª Josefina Sagrera y Puig, Reyna del últim Certàmen Literari.

Las obras musicals foren molt celebradas y aplaudits tots los que las executaren.

Lo mateix que las poesias y sos lectors.

Te rahó que li sobra un periódich local al queixarse de la mala olor que se sent vora l' estany del Parch y de la clavaguera baixa del Firal. Apunti també contra 'ls que pescan ab filats en mitg del día, dejús del pont de ferro y del pont de l' Aruga; contra 'ls que cassan ab estelas, qu' ho fan de una manera desvergonyida pels voltants d' Olot. Si nosaltres denunciavam aquets abusos, tal vegada 'ns dirian qu' ho fem pera rebaixar lo bon nom d' Olot, ja qu' en aquest temps no 's podria dir qu' ho fem perque no vinguin forasters.

Per no haver pogut assistir à la sessió del Ajuntament, no podèm donar compte de la que se celebrà lo dimars passat.

Si 'l temps vingués aplujat d' alguns días enrera, si en la nostra atmósfera hi hagués la humitat suficient, asseguraríam grans plujas per aquesta vuytava. Lo llagardaix de Coll de Canas y la professó de la Bola han eixit diferentas vegadas durant dos ó tres días. Lluert de Coll de Canas anomenan los pagesos del plà d' Olot à un núvol de ponent, llargarut y prim, que surt de Coll de Canas. Quan treu lo nas y se 'n torna al curt rato, no es senyal de pluja, però quan va estenguentse cap al Coll d' en Caubet y traspassa vers la ubaga de Sant Joan de las Abadessas, diuhen los pràctichs que no triga tres días à ploure.

Professó de la Bola anomenan à una bromada de ponent que, surtint pel Coll de Barcons, corra tota la carena de la serra de Llansés fins à Falgás, no baixant may de la cinglera. Si no baixa cinglera avall no es senyal de pluja, diuhen, però quan s' arrossega fins à Juánetas, no tarda gayre à plou-

re. Tots aquets senyals s' han verificat durant la vuytava.

Ahir acabaren las festas que 'l barri de Sant Ferriol ha dedicat á son patró, qu' han sigut molt lluhidas y animadas, haventhi extraordinaria concurrencia á la professó que se celebrá dilluns al mati.

Per defunció del Pbre. Mossén Ramón Oliveras, se troba vacant á la Catedral de Gerona un benefici dels del Concordat.

La seva provisió correspon per torn al Sr. Bisbe de la diócesis. Los que essent capellans, ó estant en la disposició d' esserho, *intra annum adeptae possessionis* desitgin pendre part á las oposicions, han de presentar la corresponent instancia avans del dia 29 del mes que som.

Hem vist un programa mal escrit en castellá de la fira que se celebrará á Castelló d' Ampurias lo dia 26 de aquest mes.

¿Encara no 'n tenen prou de centralisme 'ls de Castelló pera circular un programa que desdiu de tots los de la terra? ¿Qué tenen por de quedar mal ab los que 'ls hi nombran los enterraments de real ordre? ¿Sembla impossible qu' á Castelló no hi hagi arribat encara 'l bon sentit!

Ab fonda pena hem sapigut la mort del Rvut. Mossén Ramón Maspons y Anglasesell, jove y virtuós sacerdot, fill del venerable degà del Colegi de Notaris de Barcelona y president honorari del «Centre Excursionista de Catalunya».

Lo Rvut. Maspons ha mort á la casa payral dels Maspons, á Bigas, en aquell xamós sot del Vallés, ahont hi havia anat pera restaurar sa salut, minada de mortal malaltia.

Lo difunt, qu' encara no feya mitg any qu' havia cantat missa, era molt apreciat per las sevas bellissimas prendas de caràcter, entre las que sobressurtian una bondat extremada, un amor inmens á la religió de que era ministre y un gran entusiasme per lo renaixement de Catalunya en todas sas manifestacions.

A la seva familia en general y als seus pares y germans particularment, los hi enviém lo testimoni del nostre sentit y verdader condol, desitjántlos hi una cristiana conformació.

L' arcalde de Sarriá ha acordat que tots los oficis que s' envihin á la arcaldia y estiguin redactats en catalá, se contestin en catalá també.

Es interessantissim l' últim número del setmanari catòlich-regionalista *La Creu del Montseny*, dedicat á commemorar la creuada que sos redactors feren á Matagalls dias passats.

En ell hi ha treballs de Mossen Jacinto Verdagué, N. Font y Sagué, Lluís B. Nadal, P. Fr. Rupert N. de Manresa, Caputxi, Dr. Joseph Torras y Bagés, Francisco Maspons y Labrés, Jaume Novellas de Molins, Marián de Maciá y Llavanera, Busquets y Puncet, Valeri Serra, Antoni Rubió, Ramón Trias, J. Font, Jaume Ripoll, Ignasi de Sacalm, Victori Codina y Lluís C. Viada, tots de gran valor, é inspirats en un ver amor á la terra catalana y una encesa creensa en Deu.

Pateix vostè de la boca porque vol: no pateixen los que usan diariament l' *Elixir Denticina Grivé*, de rich perfum. Calma al instant lo més fort dolor de caixals. 5 rals lo frasc.

De venda en la farmacia de D. Ramón Bolós.

SECCIÓ RELIGIOSA.

Avuy 21.—*Avans* †.—S. Mateu ap. y evang.
Div. 22.—S. Manrici y comps. mrs.—*Témpo-
ras.—Dejuni.—I. P.*

Dis. 23.—*Avans* †.—S. Lino p. y Sta. Tecla
vg. mrs.—*en la ciutat de Tarragona.—
Témporas.—Ordres.—Dejuni.—I. P.*

Dium. 24.—Ntra. Sra. de las Mercés.—*en
lo bisbat de Barcelona.—Absolució general
'en la Mercé.*

Dill. 25.—Stas. Maria de Cervelló (vulgo del
Socós) y Ursicina.

Dim. 26.—S. Ciprià y Sta. Justina mrs.

Dime. 27.—Ss. Cosme y Damià germans y
Adolf mrs.

QUARANTA HORAS.—Continúan en la igle-
sia de Ntra. Sra. dels Dolors. Dilluns passen
à la de Ntra. Sra. del Tura.—L' exposició de
S. D. M. comença à las sis y desde dilluns à
dos quarts.

MERCAT DE OLOT.

Preus en la Plassa del dilluns últim.

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	17'00	Ptas.
Mastay.	15'50	«
Blat de moro	13'50	«
Fajol.	16'00	«
Mill.	16'00	«
Paris.	15'00	«
Monjetas.	2'00	«
Fabas.	14'00	«
Bessas.	14'00	«
Llubins.	09'50	«
Patatas (carga).	09'00	«
Ous (dotzena).	01'25	«

OLOT.—Imp. de N. Planadevall —1899.

A N U N C I S .

LO POSITIU.

S' avisa al públich en general y en parti-
cular à la nombrosa clientela del acreditat
establiment-sastreria de

JOAN BELLAPART,

situat en los carrers de Sant Esteve, núm. 9,
y Sant Tomás, 5, de aquesta vila, que en lo
mateix establiment s' ha rebut un complert
variati assortit de géneras última novetat pe-
ra la estació d' estiu, y que 's confeccionan
trajos à mida desde 'l módich preu de 20
ptas. en avant, competint, d' aquesta mane-
ra, en baratura, gust y elegancia, ab las sas-
treries y basars de robas fetas més econó-
michs de Barcelona y calaras pitals.

La medicació sulfurosa á domicili

AB LAS

GOTAS-MARES SULFUROSAS
DE BAR,

ab las quals se preparan inmillorables ay-
guas sulfurosas pera beguda gargarisme,
pulverisació, banys, etc.

Curan: herpes (brians), escrófulas (humors
frets), malalties de la pell, bronquitis y cata-
rros, anginas, asma, anemia, etc.

FRASQUET 3 PESSETAS.

Depòsit en Olot: Farmacia del Sr. Cardelús.

PERE DOMECC.
JERÉZ DE LA FRONTERA.

AVÍS IMPORTANT.

Los nombrosos clients d' aquesta casa,
que no volen esser sorpresos ab imitacions
de sos famosos **COGNACS**, deuen fer sas
demandas directament à la casa de Jeréz, ó
per conducte de sos encarregats en provin-
cias, deguent **REBUTJAR** tot **COGNAC** quals
etiquetas no digan clarament

PEDRO DOMECC

acompanyat de las marcas

un, dos, tres ceps, Extra y Fundador,
ab l' escut d' armas del apellido Domecc.

REPRESENTANT EN OLOT:

D. JOSEPH XAUDIERA.—Sant Rafel, 2.

1000 PESSETAS

al que presenti un dentifrich igual y de me-
llors condicions al

ELIXIR DENTICINA GRIVÉ

poderós conservador de la dentadura. Cal-
ma al instant lo més fort dolor de caixals.

Fentne ús diariament se conservaran las
dents blanques, hermosas y fortes. Trau lo
fator del alé.

5 rals en totas parts.

De venda en Olot: en la farmacia de D. Ra-
món Bolós.